

byder sig Leilighed til ved Salg underhaanden af Eiendele, der tilhøre et Bo, at opnaae et for dette heldigere Resultat, end der var at vente ved sammes Forauktionering. I det førstnævnte Tilfælde kan imidlertid den der liggende, om end kun tilsyneladende, Bortgiver af Boets Ret, og i det sidste Afgjørelsen fra den almindelige og lovbefalede Realisationsmaade gjøre det betænkeligt for Skifteretten, hvor overbevist den end kan være om derved at ramme Boets Bedste, at gaae ind paa disse Afgjørelser uden Samtykke af alle Kreditorerne; men et saadant vil vanffeligen være at opnaae, fordi saa mange undlade at møde til de kundgjorte Skiftesamlinger. At Følgen af saadan Udeblivelse skal være den, at de blive bundne ved den Afgjørelse af deslige Anliggender, som Flerheden af de Mødende bifalder, forekommer os henstgtsmæssigen at kunne fastsættes, hvorfor vi finde os opfordrede til at foreslaae:

IX. at Skifteretten skal være bemyndiget til at antage Tilbud af Boets Debitorer om Afgjørelse af deres Gjæld, saavel som til at beslutte Salg underhaanden af Boets Eiendele, naar dertil efterat en Skiftesamling, desangaaende lovligen er bekendtgjort, af Flerallet af de Mødende gives Samtykke.

Det vil imidlertid i disse Tilfælde saavel som i lignende, hvor Beslutning skal tages om specielle til Boets Behandling henhørende Anliggender, s. Ex. de ovenomtalte angaaende Kommissariers Bessikkelse, Antagelse af en handelskyndig Revisor, interimistisk Understøttelse af Boet til Fallenten o. s. v., for at undgaae utilbørligt Ophold af Boets Fremme være nødvendigt, at de Mødende, der ved Indkaldelsen ere underrettede om, hvad der skal forhandles, og saaledes forud kunne overtænke, hvad de ville beslutte, herom efter Skiftesforvalterens Opfordring erklære sig ved selve Skiftemødet og blive uberettigede til i den Anledning at forlange Udsættelse for at conferere eller indhente Instrux o. s. v., med mindre Skiftesforvalteren paa Grund af særlige Omstændigheder finder det foreneligt med

Boets Interesse at tilstaae saadan Udsættelse. Til det nævnte Forslag knytte vi derfor det Tillæg:

X. I de anførte og lignende Tilfælde, hvor Beslutning skal tages angaaende specielle til Boets Behandling henhørende Anliggender, ere de ved Skiftesamlingen Mødende pligtige efter Skiftesforvalterens Opfordring i selve Mødet at erklære sig og kunne ikke forvente hertil at tilstaaes Udsættelse, med mindre Skiftesforvalteren finder det foreneligt med Boets Interesse at tilstaae en saadan.

IV. Fallitboers Opgjørelse og Slutning.

Fallitbehandlingen ophører enten ved at Boet efter opnaaet Afford med, eller Samtykke af, Kreditorerne ekstraheres Fallenten, eller ved Repartition af Skifteretten af dets Midler. For at Extradition kan finde Sted er hidtil fordret Samtykke af alle i Boet anmeldte Kreditorer, som ikke forud under Behandlingen have faaet fuld Betaling; men heri har Grossererfocietetets Komite under 18de Post foreslaaet Forandring, idet den har anseet det for ønskeligt og nyttigt i den danske Fallitlovgivning at indføre en saadan ifølge en Majoritetsbeslutning af Kreditorerne indtrædende Afford, som omhandles i den Preussiske Konkursordning §§ 181—209.

Dette Forslag kunne imidlertid vi, Larsen og Lund, ikke tiltræde. Ikke at tale om, at den Preussiske Lovs vidtløftige i Detail gaaende Bestemmelser lidet vilde passe ind i den danske Lovgivning, maa det bemærkes, at Meningen af Forslaget ikke er, at Samtykke til Extradition af Flerheden af Kreditorerne skulde være tilstrækkelig til at indrømme samme, hvorved der vilde være mindre Betænkelighed; men at Forslaget netop er fremkaldt ved, at Kreditorer vel have været villige til at samtykke i Extradition, men ikkun under Reservation af deres Fordringer i deres hele Omfang. Derimod gaaer Forslaget ud paa, at Kreditorer under visse Betingelser skulle tvins